

Relaxdag in de jungle

Dinsdag 29 oktober

Vandaag een relax dag aldus onze gids Elton. We vertrekken om 10.00 uur per korjaal.

Maar natuurlijk starten we eerst met een gezamenlijk ontbijt om 08.00 uur wat wederom prima verzorgd is. Omstreeks 10.00 uur, "in Suriname is de exacte tijd niet zo enorm belangrijk", gaan wij per korjaal naar een plek aan de Tapahony rivier. Een plek waar een gemakshuisje staat (Surinaams voor wc), een strandje aanwezig is, een aantal bankjes staan, een behoorlijk bosperceel, én iets verderop is er een stroomversnelling. Een eilandje waar we ons prima een dag kunnen vermaken.

Vanwege het lage water moeten we een klein stukje uit de boot, en gaan lopen, om vervolgens met een andere boot verder te gaan naar het plekje waar wij verblijven.

De hangmatten worden opgehangen terwijl wij in de rivier zwemmen. Hoe relaxed is dit.

De lunch is meegebracht de bbq word aangemaakt en de kip wordt gebraden. Heerlijk met cassave en groente.

In de late namiddag worden we uitgenodigd voor een wandeling op het eiland.

Jack, de plaatselijke gids neemt ons mee het bos in voor deze activiteit die een klein uurtje zal duren.

Jack woont al vanaf z'n 8ste op Palumeu, is via de jungle met moeder en zusje vanaf Brazilië in 2 weken in Palumeu uitgekomen. hij kent de vele gebruiken en

leefwijze van de indianen. Jack is een kundig man, die

onderweg in de korjaal ook vele dieren weet op te sporen met zijn ogen. Hij wijst én leert ons veel van de natuur.

Tijdens al onze tripjes zal Jack ons vergezellen, samen met Elton en Luciën de bootsman.

De wandeling, we doen onze kleding aan en lopen de jungle in. Jack laat ons de medicinale werking van enkele planten horen die wij passeren. We proeven de blaadjes waarvan hij vertelt dat ze gebruikt worden als pijnstilling. (Volgens een

groepsgenote smaakt dit blad naar paracetamol), we zien een canineboom, de bast word gebruikt ter bestrijding van malaria. We zien een boom waarbij de bast gebruikt wordt als betadine, ontsmettingsmiddel en we zien een pleisterboom, de hars van deze boom word gebruikt als pleister om wonden af te dichten. We zien een telefoonboom, een boom waarop hard geslagen wordt wanneer iemand wil laten horen waar hij is en dat galmt ver door. We lopen verder. De jungle is weelderig en is

wederom voorzien van enorme bomen, palmen, lianen, en vele soorten vegetatie. We wandelen over een pad en speuren naar vogels. De ara's hebben we al eerder gezien op dit eiland, fel

gekleurde grote papegaaien die een oorverdovend kabaal maken. Ze vliegen in groepjes rondom het

eiland, kei gaaf.

Maar goed, wij zien een liaan, Jack gaat ons voor om aan een liaan te zwieren. Wij worden uitgenodigd dit ook te doen. Iedereen doorstaat de proef en kunnen door naar de volgende ronde, op 1 reisgenoot na : de heenweg gaat goed, maar dan, de liaan glijdt uit haar handen en ze komt met een knal terecht op haar rug op de grond.

Oeps, de tranen zijn zichtbaar. Jack sprint naar de bomen, inmiddels is duidelijk dat er aan de 10 vingers, 7 vingers zijn met brandblaren, waarvan een aantal blaren direct openliggen en behoorlijk bloeden. Jack kan direct de werking van de pleisterboom én de werking van de betadine boom in de praktijk laten zien. Het bijt enorm, dus de schors van de betadine boom doet zijn werk. Hierna laat hij de pleisterboom zijn werk doen. Alles wat er gebeurt is prima, want het doet zeer, echt zeer.

We lopen door en de schoonheid van de natuur blijft ons verbazen.

Aan het einde van de wandeling blijkt dat we ruim een uur weggeweest zijn.

Terug bij Elton en Luciën, badkleding aan en varen wij in de korjaal, naar de overkant naar de stroomversnelling.

We laten ons door het water natuurlijk masseren. Wat een kracht. Wederom het Zwitserleven gevoel. Vanuit de stroomversnelling stappen wij in onze korjaal om terug

te keren naar onze lodges.

Het is inmiddels al begin van de avond.

We zien en horen onderweg veel vogels, we zien onderweg een prachtige zonsondergang, én we hebben een bootman die zo kundig is. Hij manoeuvreert de korjaal tussen rotsblokken door en door de soms smalle gangen in het laagstaande water. Hij weet waar te varen om zo de ondiepe stukken te vermijden. Het is inmiddels donker hier, een geweldige sterrenhemel kunnen we zien met een bijzondere maan.

De bootman weet alle obstakels te vermijden, wij applaudisseren bij aankomst. Wat knap gedaan.

We gaan vrij snel door naar het diner, wat voor ons op tafel staat.

We horen dat we 3 gasten extra aan tafel hebben, 3 dames van de medische zending, zij geven de bevolking hier voorlichting over malaria en leggen uit wat te doen om besmetting te voorkomen.

Deze dames gaan meerdere dorpen en stammen langs om hen duidelijk te maken hoe zij zelf kunnen zorgen om zo min mogelijk kans te maken op besmettingen.

Goed werk.

Na het eten drinken we nog wat, we nemen de dag nog even door en parboreren. Althans, enkelen van ons.

Wat zullen we slapen.

